

ת"פ 8916/05/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 8916-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט אייל כהן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
פלוני	

ב"כ המאשימה עו"ד גב' זהבי

ב"כ הנאשם עו"ד ברגמן

גזר דין

עניינו של גזר הדין בעונש הראוי לנאשם בגין השמעת איומים כלפי זוגתו.

כתב האישום וקורות ההליך

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן (במ/1), במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה עונשית, אך כלל הסכמה לקבלת תסקיר.

על פי כתב האישום בו הודה, במועד הרלבנטי היו הנאשם והמתלוננת פרודים ולהם שלשה ילדים. המתלוננת התגוררה בביתה שבלוד.

ביום 25.11.19 בשעה 20:45 או בסמוך לכך, בכניסה לביתה, אגב וויכוח עם המתלוננת באשר לתשלום לגני הילדים, איים הנאשם עליה באמרו: "אני אדאג שאבא שלך יקבור אותך ואת לא תראי את הילדים".

בנוסף, ביום 17.10.19, בשעה 22:46, אגב התכתבות בין השניים בתוכנת "ווטסאפ", שלח הנאשם למתלוננת הודעה בה כתב: "את תבכי דם, מסכנה".

בהתאם הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים מכוח סע' 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. בהתאם להסדר הופנה הנאשם לקבלת תסקיר, אך נמנע מלהתייצב בשירות המבחן. בישיבת יום 18.1.22 עדכן הסניגור כי הנאשם נעצר עד להחלטה אחרת בהליך אחר (- להלן גם: "ההליך המקביל") וכי הוא מוותר על קבלת תסקיר. בהמשך נדחו דיונים מעת לעת ושבו ונדחו, לאור בקשת הסניגור לעקוב אחר קורות ההליך המקביל, בו אין הוא מייצג את הנאשם. בד בבד נעצר הנאשם עד לתום ההליכים באותו הליך, ולבסוף הודה במיוחס לו שם, הורשע ונגזר דינו. מטעמיו, בחר הנאשם שלא לצרף תיק זה להליך המקביל.

לאחר האמור טענו הצדדים לעונש, בישיבת יום 15.11.22.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בפתח הטיעון לעונש הוריתי לבקשת הנאשם על סגירת דלתיים ואיסור פרסום כל פרט מזהה על אודות הנאשם או קרבתו העבירה מושא ההליך המקביל, לאור הזיקה בין ההליכים.

4. **ב"כ המאשימה** הגישה הצהרת נפגעת העבירה (ת/1), ציינה כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת והגישה את גזר דין שניתן ביום 14.11.22, בהליך המקביל, לרבות כתב אישום מתוקן והכרעת דין (סומנו כולם כ- ת/2). מאלה עלה כי הנאשם הודה והורשע שם בכתב אישום המחזיק שני אישומים, שעניינם עבירות מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שמתחת לגיל 14. המדובר בשתי עבירות שבוצעו כלפי ביתה בת ה- 10 של המתלוננת ובעבירה כלפי ביתם המשותפת של השניים, בת השלש.

עוד עמדה המאשימה על חומרת העבירה והערך המוגן בה, כמו גם טענה, בהסתמך על פסיקה תומכת לשיטתה, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בן מספר חודשים ועד ל- 15 חודשי מאסר בפועל. המאשימה ציינה כי הנאשם נמנע מלשתף פעולה עם שירות המבחן וזאת עוד בטרם נעצר בהליך הקודם. בהעדר אפיק טיפולי עתרה המאשימה להשתתף שנת מאסר בפועל במצטבר לעונש אותו הוא מרצה כעת, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי למתלוננת.

5. **מהצהרת נפגעת העבירה** עלה כי לשיטתה הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, כי אין הוא אדם יציב וכי הוא נמנע מלשתף פעולה עם גורמי טיפול. עוד ציינה כי "קשה לחיות בפחד ממשי", כי היא יצאה ממערכת יחסים קשה ואלימה ומתקשה לסמוך על גברים; כי היא מקווה כי הנאשם יעבור טיפול למען ילדיהם וכי בית המשפט ילמדו לקח.

יצוין כי ההצהרה לא נחתמה אך ההגנה לא חלקה על כי היא ניתנה מטעם המתלוננת.

6. **ב"כ הנאשם**, מנגד, עתר להשתתף מאסר מותנה בלבד ולחלופין להשתתף מאסר בפועל בחופף למאסר אותו מרצה הנאשם כעת. עסקין באירוע אחד ובאישום אחד ומתחם העונש מתחיל ממאסר מותנה ויש למקם את הנאשם בתחתית המתחם. עוד ציין כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה וחסך בזמן שיפוטי, לרבות העדת המתלוננת. גם חלוף הזמן מהווה נימוק לקולה. הסניגור המשיך וציין כי הנאשם נדון בהליך המקביל למאסר ראשון בחייו ותוך שבית המשפט כיבד את הסדר הטיעון גם לאור מוטיבציה של הנאשם לטיפול. ראוי בנסיבות שלא להשית ענישה כלכלית בנוסף.

7. **הנאשם** הביע בדבריו צער וחרטה, ציין כי זה עתה הושת עליו עונש כבד לראשונה בחייו וביקש כי בית המשפט לא יכביד עימו.

דין וגזירת הדין

8. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך המוגן בעבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירת האיומים הוא ההגנה על גופה של המתלוננת.

10. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיומים מלמדת ככלל על מנעד ענישה רחב, הנע בין מאסר מותנה למאסר ממשי. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות:

א. מאסרים בפועל בני מספר חודשים הושתו בנסיבות בהן הושמעו איומים כלפי מורה כי ייזרק רימון לביתו (רע"פ 3364/14 **מנצור נ' מדינת ישראל**, מיום 9.6.14); כלפי שוטר וראש עיר (רע"פ 4209/11 **שטרית נ' מדינת ישראל**, מיום 5.6.11; רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל**, מיום 4.3.13); כלפי שופטים (רע"פ 1825/11 **פינקו נ' מדינת ישראל**, מיום 9.3.11) וכלפי בת זוג לשעבר (רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל**, מיום 25.6.08). במקרה אחרון זה נדון הנאשם- בעל עבר פלילי- לאחר שמיעת ראיות, בין היתר, לשנת מאסר בפועל.

ב. לא אחת הושתו מאסרים לריצוי בדרך של עבודות שירות. כך למשל - ברע"פ 8062/12 **ברזק נ' מדינת ישראל** (מיום 9.2.14); וכן בעבירות אלמ"ב: רע"פ 1867/12 **גולן נ' מדינת ישראל** (מיום 7.3.2012); ע"פ 32320-09-12 (מחוזי מרכז) **אספורמס נ' מדינת ישראל** (מיום 25.12.12) ו- עפ"ג (מרכז) 18436-03-22 **אקאל נ' מדינת ישראל** (מיום 20.6.2022).

ג. במקרים אחרים הושתה ענישה צופה פני עתיד, בשים לב להעדר עבר פלילי ונסיבות מקילות של העושה והמעשה. ראו למשל: ע"פ (מרכז) 7032-05-16 **מדינת ישראל נ' מוסקוביץ** (מיום 31.5.16), שם התחשב בית המשפט לקולה בכך שהנאשם היה עצור משך כחודש וחצי; וכן- ת"פ (שלום רמלה) 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (24.2.16), שם התחשב בית המשפט לקולה במצב רפואי שלאחר אירוע מוחי.

11. נסיבות ביצוע העבירות - עסקינן בשתי עבירות שבוצעו האחת בפני המתלוננת והאחרת בדרך של כתיבת הודעה.

12. בהינתן כל האמור לעיל, מצאתי לקבוע מתחם הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד למאסר בפועל בן 12 חודשים.

13. **באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם** - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרה שקלתי את הרשעתו הקודמת של הנאשם, שאף היא בגין עבירות בתוך התא המשפחתי. **לקולה** שקלתי את הודיית הנאשם במיוחס לו, חרטתו והחיסכון בזמן השיפוטי בשל כך; חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות והעובדה כי זה עתה הוא נדון למאסר לא קצר.

14. בהינתן השיקולים הנ"ל, מצאתי להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בשיעור כשליש מהמתחם, לריצוי בחלקו במצטבר למאסר אותו הוא מרצה כעת וכן מאסר מותנה. בשים לב לסך הפיצוי אשר הושת על הנאשם בהליך המקביל לא מצאתי להשית קנס או פיצוי, בנוסף.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 4 חודשים. המאסר ירוצה באופן שבו חודשיים ממנו ירוצו בחופף והיתרה תרוצה במצטבר לכל מאסר אותו ירצה.

2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

גזר הדין מותר בפרסום, בכפוף לחיסוי שם הנאשם.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ג, 21 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.